



**Координаційний центр
з розвитку сімейного виховання та догляду дітей**

вул. Еспланадна, 8/10, м. Київ, 01601, тел.: +38 (067) 318-61-64, e-mail: office@childcare.org.ua

від 05 травня 2026 р. № 357/01/ВК-КЦ/26

**Секретаріат Кабінету Міністрів
України**

*Про інформування щодо результатів
моніторингу за визначеними показниками Стратегії*

Відповідно до Стратегії забезпечення права кожної дитини в Україні на зростання в сімейному оточенні на 2024-2028 роки, схваленої розпорядженням Кабінету Міністрів України від 26 листопада 2024 р. № 1201-р (далі – Стратегія), Координаційний центр з розвитку сімейного виховання та догляду дітей проводить моніторинг та оцінювання реалізації Стратегії і подає щороку Кабінетові Міністрів України інформацію про вжиті заходи, а також про зміни, запропоновані для внесення до Стратегії та операційного плану заходів з її реалізації.

Враховуючи зазначене, надсилаємо аналітичний звіт, що містить інформацію про значення відповідних показників за 2024-2025 рік, джерела отримання даних, а також основні обмеження, виявлені під час збору та аналізу інформації.

Також інформуємо, що за результатами 10 ключових показників Стратегії Координаційним центром розроблено та підтримується інформаційний дашборд, доступний за посиланням: <https://lnk.ua/FVSUtOi7A>

Пропозиції щодо внесення змін до Стратегії буде підготовлено під час розроблення проекту операційного плану заходів на 2027-2028 роки з реалізації Стратегії.

Контактна особа від Координаційного центру – Микола Литвиненко, e-mail: mlytyvnenko@childcare.org.ua, тел.: + 380969546645

Додаток 1: Аналітичний звіт на: 26 арк. в 1 прим.

Голова

Ірина ТУЛЯКОВА

Вик. М. Литвиненко
+ 380969546645

Додаток
до листа Координаційного центру з розвитку
сімейного виховання та догляду дітей
від 05 травня 2026 р. № 357/01/БК-КЦ/26

ЗВІТ ЗА РЕЗУЛЬТАТАМИ МОНІТОРИНГУ ТА ОЦІНЮВАННЯ РЕАЛІЗАЦІЇ СТРАТЕГІЇ

Відповідно до Стратегії забезпечення права кожної дитини в Україні на зростання в сімейному оточенні на 2024-2028 роки, схваленої розпорядженням Кабінету Міністрів України від 26 листопада 2024 р. № 1201-р (далі – Стратегія), Координаційний центр з розвитку сімейного виховання та догляду дітей (далі – Координаційний центр) проводить моніторинг та оцінювання реалізації Стратегії і подає щороку Кабінетові Міністрів України інформацію про вжиті заходи, а також про зміни, запропоновані для внесення до Стратегії та операційного плану заходів з її реалізації.

Стратегією визначено 38 показників, які використовуються для вимірювання прогресу в досягненні 6 стратегічних цілей Стратегії. З метою забезпечення системного підходу до моніторингу впровадження Стратегії Координаційним центром було підготовлено цей звіт, що містить аналітичну інформацію про значення відповідних показників за 2024-2025 рік, джерела отримання даних, а також основні обмеження, виявлені під час збору та аналізу інформації.

Збір даних здійснювався у період з 1 лютого по 1 травня 2026 року шляхом направлення офіційних листів-запитів до органів державної влади, місцевого самоврядування, закладів, установ та організацій, які визначені відповідальними суб'єктами за реалізацію положень Стратегії. Отримані відповіді були проаналізовані та використані для встановлення значень за показниками за 2025 рік.

При цьому було виявлено низку обмежень, пов'язаних із відсутністю уніфікованих механізмів збору інформації, недостатньою актуальністю або повнотою наданих даних. Ці обмеження були враховані під час аналізу і зазначені у цьому звіті.

Крім того, упродовж 2024-2025 років незалежною міжнародною дослідницькою організацією Coram International у співпраці з Дитячим фондом ООН (Юнісеф) та Координаційним центром було проведено дослідження для вимірювання базового значення показників Стратегії, методологія обрахунку яких передбачає проведення вибірових соціологічних опитувань (далі – соціологічне дослідження).

У межах соціологічного дослідження опитано 469 батьків і інших законних представників дітей віком до 18 років, зокрема, батьків дітей з інвалідністю, опікунів/піклувальників, прийомних батьків та батьків-вихователів, а також 211 дітей, які виховуються у сімейних формах виховання та 43 особи, які мали досвід альтернативного догляду та виховання, на території України, за винятком тимчасово окупованих територій та територій активних бойових дій.

СТРАТЕГІЧНА ЦІЛЬ 1. ПІДВИЩЕННЯ СПРОМОЖНОСТІ СІМЕЙ З ДІТЬМИ ЗДІЙСНЮВАТИ ДОГЛЯД ТА ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ, ЗАБЕЗПЕЧУВАТИ БЕЗПЕЧНЕ ТА СПРИЯТЛИВЕ ДЛЯ РОЗВИТКУ ДІТЕЙ СЕРЕДОВИЩЕ

Показник 1. Частка сімей з дітьми, які вважають доступними інклюзивні універсальні послуги у територіальній громаді (за типами послуг, наявністю інвалідності, типом населеного пункту, регіоном)

Тип показника	% показник результату
Базове значення: 70,3%. Базове значення показника визначене за результатами соціологічного дослідження. Респонденти оцінювали доступність універсальних інклюзивних послуг у своїй громаді, зокрема дошкільної та загальної середньої освіти, позашкільної освіти, медичних послуг і послуг консультування та психологічної підтримки, що надаються безоплатно дітям і сім'ям.	

За результатами опитування, у середньому 70,3% сімей вважають інклюзивні універсальні послуги доступними у своїй громаді.

Водночас між видами послуг спостерігаються суттєві відмінності: найвищий рівень доступності відзначено для медичних та освітніх послуг (понад 80%), тоді як позашкільна освіта (48,2%) та послуги консультування і психологічної підтримки дітей (22,8%) залишаються найменш доступними.

На початку реалізації Стратегії (дослідження охоплює 2023-2024 рр) у демонстраційних регіонах зафіксовано дещо нижчий рівень доступності послуг порівняно з іншими регіонами (69,6% проти 72,6%), що підтверджує потребу в додатковій підтримці цих регіонів для розширення доступності послуг. У розрізі вразливих груп сім'ї у складних життєвих обставинах та сім'ї, які виховують дітей з інвалідністю, повідомляють про вищий рівень доступності послуг порівняно із сім'ями, що виховують дітей-сиріт і дітей, позбавлених батьківського піклування (див. Табл.1).

Табл. 1. Відсоток сімей, які вважають доступними інклюзивні універсальні послуги у територіальній громаді.

Назва послуги	Всього	Демонстраційні регіони	Порівняльна група**	Сім'ї у СЖО	Сімейні форми виховання	Сім'ї які виховують дітей з інвалідністю
Дошкільна освіта*	82,5	80,7	88,9	80,1	78,6	82,6
Базова середня освіта*	86,4	85,6	89,6	84,5	92,9	84,1
Повна загальна середня освіта*	82,6	83,0	80,0	77,4	80,0*	77,3
Позакласна освіта	48,2	46,6	54,1	48,7	47,2	53,9
Медичні послуги для дітей	87,6	87,3	88,8	86,3	72,2	86,8
Медичні послуги для дорослих	81,7	81,4	82,7	90,5	83,3	93,4
Консультування / психологічна підтримка для дітей	22,8	22,4	24,5	26,5	41,7	55,3
Середній доступності %	70,3	69,6	72,6	70,6	69,3	76,2

*додатково 2,1% дітей здобували базову середню та повну загальну середню освіту у приватних закладах освіти, а 8,3% дітей здобували дошкільну освіту у приватних закладах дошкільної освіти.

** Регіони з числа тих, які не є демонстраційними, де проводилося соціологічне дослідження.

Джерело даних: результати досліджень, проведених громадськими об'єднаннями або міжнародними організаціями.

Обмеження даних: через обмеження вибірки показник не розраховано у розрізі сільської та міської місцевості. Водночас отримані дані є репрезентативними на національному рівні та відображають загальні тенденції доступності інклюзивних універсальних послуг для сімей з дітьми.

Показник 2. Частка сімей з дітьми, задоволених якістю надання інклюзивних універсальних послуг у територіальній громаді (за типами послуг, наявністю інвалідності, типом населеного пункту, регіоном)

Тип показника	% показник результату
Базове значення: 81,2%.	
Базове значення показника визначене за результатами соціологічного дослідження. Задоволеність респондентів якістю надання інклюзивних універсальних послуг розраховували шляхом обчислення середньозваженого відсотка батьків або інших законних представників дітей, які погоджуються з твердженням «загалом я задоволений якістю надання цієї послуги» для кожної з	

універсальних послуг (дошкільна освіта, загальна середня освіта, позашкільна освіта, медичні послуги для дітей та дорослих, консультування/психологічна підтримка дітей та інші послуги). Цей показник відображає сприйняття якості надання послуг серед осіб, які повідомили про отримання послуг.

81,2% батьків або інших законних представників дітей повідомили про свою задоволеність якістю надання послуг, що свідчить про відносно високий рівень задоволеності якістю надання універсальних інклюзивних послуг. Як показано у таблиці нижче, найвищий рівень задоволеності був позашкільною освітою (93,4%), а найнижчий – медичними послугами для дорослих (73,8%).

Табл. 2. Відсоток сімей, які задоволені якістю надання інклюзивних універсальних послуг у територіальній громаді.

Назва послуги	Всього	Демонстраційні регіони	Порівняльна група	Сім'ї у СЖО	Сімейні форми виховання	Сім'ї які виховують дітей з інвалідністю
Дошкільна освіта	84,7	85,0	84,6	81,4	100,0	75,0
Базова середня освіта	82,8	83,7	82,6	76,8	76,9	78,4
Повна загальна середня освіта	90,0	91,7	89,7	83,3	75,0	82,4
Позашкільна освіта	93,4	94,3	93,1	91,3	94,1	92,7
Медичні послуги для дітей	81,3	80,5	81,5	78,8	76,9	78,8
Медичні послуги для дорослих	73,8	71,6	74,4	67,5	79,2	76,2
Консультування / психологічна підтримка для дітей	90,7	91,7	90,4	88,9	93,3	92,6
Інші послуги	68,4	65,0	69,2	62,0	68,4	77,3
Середній % доступності	81,2	80,8	81,3	76,9	82,4	81,6

Результати також показали, що рівень задоволеності відрізнявся між групами. Сім'ї, які перебувають у складних життєвих обставинах, повідомляли про нижчий за середній рівень задоволеності якістю надання всіх послуг. Також сімейні форми виховання були менш задоволені якістю освітніх та медичних послугами для дітей (лише 75-77 відсотків), і менше, ніж в середньому, батьки або інші законні представники дітей з інвалідністю були задоволені якістю дошкільної та середньої освіти, що свідчить про необхідність покращення освітнього середовища, зокрема для цих груп; це підтверджується якісними результатами, в яких респонденти повідомили, що діти з інвалідністю стикаються з перешкодами для отримання якісної освіти через обмеження інклюзивної освіти, а діти, які виховуються в сімейних формах виховання, та діти з інвалідністю можуть стикатися з дискримінацією в шкільному середовищі.

Джерело даних: результати досліджень, проведених громадськими об'єднаннями або міжнародними організаціями.

Обмеження даних: через обмеження вибірки показник не розраховано у розрізі сільської та міської місцевості. Водночас отримані дані є репрезентативними на національному рівні та відображають загальні тенденції щодо задоволення якістю надання інклюзивних універсальних послуг для сімей з дітьми.

Показник 3. Частка сімей з дітьми, які мають потребу в соціальних послугах та забезпеченні ними у територіальній громаді відповідно до потреб, порівняно з попереднім роком (за послугами, наявністю інвалідності, типом населеного пункту, регіоном)

Тип показника	% показник результату

Базове значення: 14%.

За результатами збору даних за період з січня по березень 2025 року було виявлено системну прогалину у статистичній звітності, зокрема, відсутність даних щодо кількості сімей з дітьми, щодо яких проведено оцінювання потреб у соціальних послугах та підтверджено їх потребу, а також відсутність реєстру отримувачів соціальних послуг. Це унеможливило розрахунок базового значення показника на основі наявних статистичних даних.

З метою забезпечення вимірювання показника та формування базового значення для подальшого відстежування прогресу розвитку соціальних послуг, Координаційний центр ініціював вимірювання значення відповідного показника через соціологічне дослідження.

Оцінка показника базується на самооцінці респондентів, які взяли участь у соціологічному дослідженні, щодо наявності потреби у соціальних послугах та факту її задоволення у територіальній громаді. За результатами дослідження лише 14% респондентів зазначили, що отримали необхідні соціальні послуги відповідно до своїх потреб.

Додатковий аналіз свідчить про суттєві нерівності у доступі до послуг, зокрема:

- значно нижчий рівень забезпечення послугами спостерігається серед сімей, які виховують дітей з інвалідністю, особливо щодо спеціалізованих послуг;
- доступність соціальних послуг у сільській місцевості є нижчою порівняно з міськими територіальними громадами.

Отримані результати підтверджують наявність суттєвого розриву між потребою у соціальних послугах та їх фактичною доступністю, що вимагає посилення планування організації надання соціальних послуг.

Джерело даних: результати досліджень, проведених громадськими об'єднаннями або міжнародними організаціями.

Обмеження даних: Інтерпретація результатів потребує врахування низки обмежень. Зокрема, респонденти, які взяли участь у соціологічному дослідженні, демонстрували обмежений рівень обізнаності щодо переліку соціальних послуг, їх назв та надавачів, що може впливати на точність самооцінки доступності послуг. Низька частка респондентів, які повідомили про отримання послуг, обмежує можливості для проведення дезагрегованого аналізу (зокрема у регіональному розрізі). Водночас вибірка є репрезентативною на національному рівні та дозволяє оцінити загальні тенденції щодо доступності соціальних послуг в Україні.

Показник 4. Частка сімей з дітьми, задоволених якістю наданих їм соціальних послуг відповідно до потреб (за послугами, наявністю інвалідності, типом населеного пункту, регіоном)

Тип показника	% показник результату
Базове значення: 88,5%.	
Вимірювання показника здійснено в межах соціологічного дослідження.	
Розрахунок показника здійснювався на основі середньозваженого відсотка респондентів, які погодилися з твердженням «загалом я задоволений(-а) якістю наданої послуги», окремо для різних послуг із забезпечення права дитини на зростання в сімейному оточенні.	
За результатами дослідження 88,5% сімей з дітьми, які отримували соціальні послуги, повідомили про задоволеність їх якістю.	
Водночас інтерпретація значення цього показника потребує врахування його зв'язку з попереднім індикатором доступності послуг. Зокрема, оцінка задоволеності базується виключно на відповідях тих респондентів, які підтвердили факт отримання соціальних послуг, що становить лише 14% від загальної кількості опитаних. Таким чином, показник відображає рівень задоволеності серед обмеженої групи отримувачів послуг і не характеризує досвід більшості сімей, які мають потребу, але не отримують відповідної підтримки.	
Отримані результати свідчать про відносно високий рівень задоволеності якістю послуг серед їх отримувачів, що може вказувати на належний рівень надання послуг там, де вони фактично доступні. Водночас низьке охоплення послугами обмежує системний вплив цього результату.	
Джерело даних: результати досліджень, проведених громадськими об'єднаннями або міжнародними організаціями.	
Обмеження даних: Основним обмеженням є те, що показник розраховано виключно на основі відповідей респондентів, які отримували соціальні послуги, що становить незначну частку загальної вибірки. Це обмежує можливість екстраполяції результатів на всю сукупність сімей з	

дітьми. Невеликий розмір підвибірки також унеможливило проведення надійного дезагрегованого аналізу за типом населеного пункту, регіоном та наявністю інвалідності.

Показник 5. Частка територіальних громад, у яких організоване надання пакета послуг для забезпечення права дітей на зростання в сімейному оточенні

Тип показника	% показник результату
Базове значення показника у 2024 році становило 0,3%, що відповідає 4 територіальним громадам, у яких забезпечено надання повного пакета соціальних послуг із забезпечення права дітей на зростання в сімейному оточенні. Станом на 2025 рік значення показника зросло до 0,5%, що відповідає 8 громадам (із 1470). Таким чином, протягом звітного періоду кількість громад, де організовано надання повного пакета послуг, подвоїлась (+4 громади), однак загальний рівень охоплення залишається критично низьким. Аналіз структури доступності послуг свідчить про значну асиметрію розвитку системи на місцевому рівні. У переважній більшості територіальних громад забезпечено надання лише базових послуг, які є найменш ресурсомісткими, зокрема: • формування життєстійкості; • соціальний супровід сімей / осіб, які перебувають у складних життєвих обставинах; • соціальний супровід сімей, у яких виховуються діти-сироти і діти, позбавлені батьківського піклування. Натомість спеціалізовані дороговартісні послуги, особливо для дітей з інвалідністю (раннє втручання, денний догляд, підтримане проживання), залишаються обмежено доступними, особливо у сільських та селищних громадах. Незважаючи на зростання на 0,2 відсоткових пункти значення показника, темпи впровадження пакета послуг залишаються повільними та недостатніми для досягнення стратегічних цілей Стратегії. Основними стримуючими факторами є: • відсутність системного підходу до визначення потреб населення територіальних громад / адміністративно-територіальних одиниць у соціальних послугах; • обмеженість фінансових ресурсів громад; • висока вартість запровадження спеціалізованих послуг; • недостатній рівень пріоритизації соціальних послуг на місцевому рівні. Водночас спостерігаються певні зрушення у розвитку спеціалізованих послуг, зокрема для дітей з інвалідністю, що зумовлено: • реалізацією спільного з Дитячим фондом Організації Об'єднаних Націй (ЮНІСЕФ) проекту стосовно надання фінансової допомоги у вигляді малих грантів для соціальних послуг сім'ям з дітьми та дітям та/або послуги раннього втручання; • підтримкою міжнародних та національних партнерів. Джерело даних: збір даних здійснювався Координаційним центром через листи-запити до обласних, Київської міської державних (військових) адміністрацій. Обмеження даних: Інформацію отримано з усіх регіонів, однак у Донецькій, Луганській, Запорізькій та Херсонській областях інформація надана частково, оскільки частина територіальних громад знаходяться на тимчасово окупованій території.	

Показник 6. Кількість територіальних громад, у яких запроваджено посади фахівців із соціальної роботи відповідно до встановленого нормативу їх чисельності, зокрема кількість територіальних громад, де всі посади зайняті (за типом населеного пункту, регіоном)

Тип показника	# показник результату
За результатами збору даних за 2024 рік було встановлено базове значення для показника – 920 територіальних громад запровадили посади фахівців із соціальної роботи у штаті комунальних надавачів соціальних послуг.	

Водночас на етапі визначення базового значення була відсутня деталізація щодо відповідності кількості введених посад встановленим нормативам чисельності, що обмежувало можливість комплексної оцінки кадрового забезпечення системи.

За оперативними даними обласних, Київської міської державних (військових) адміністрацій, станом на кінець 2025 року, 1140 територіальних громад запровадили посади фахівців із соціальної роботи. З них: 771 громада забезпечила відповідність штатної чисельності встановленим нормативам, однак, лише у 470 громадах усі введені посади є фактично укомплектованими.

Впродовж звітного періоду зафіксовано суттєвий прогрес у розширенні мережі фахівців із соціальної роботи на рівні територіальних громад. Зокрема, кількість громад, які запровадили щонайменше одну посаду фахівця із соціальної роботи, зросла з 920 до 1140 громад (+220 громад).

Понад половина територіальних громад (771) досягли відповідності штатної чисельності фахівців встановленим нормативам.

Водночас аналіз фактичної укомплектованості посад демонструє збереження значного кадрового дефіциту. Лише у 470 громадах всі передбачені штатні одиниці зайняті, що вказує на обмежену спроможність системи забезпечити повноцінне функціонування навіть за наявності формально затверджених штатних розписів. Основними стримуючими факторами можуть виступати:

- обмежена спроможність місцевих бюджетів;
- низька конкурентоспроможність оплати праці;
- дефіцит кваліфікованих кадрів;
- високе навантаження на фахівців.

Оцінка кадрового забезпечення (національний рівень) на кінець 2025 року:

- Розрахункова потреба у фахівцях із соціальної роботи: 6608,25 ставок;
- Фактично затверджена штатна чисельність: 4738,25 ставок;
- Фактична кількість працюючих фахівців (зайнятих ставок): 3765,5;
- Рівень укомплектованості посад: 79,5%

Джерело даних: Оперативні дані обласних, Київської міської державних (військових) адміністрацій.

Обмеження даних: На етапі формування базового значення відсутня деталізація щодо відповідності кількості посад встановленим нормативам, що ускладнює порівняльний аналіз у динаміці.

Показник 7. Частка дітей з особливими освітніми потребами, які отримують освітні послуги в інклюзивних класах (групах) у закладах дошкільної та загальної середньої освіти, порівняно з попереднім роком (за рівнем здобуття освіти, типом населеного пункту, регіоном)

Тип показника	% показник результату
---------------	-----------------------

Значення показника у період з 2023 до 2025 зросло на 10 відсоткових пунктів, що свідчить про поступове розширення доступу до інклюзивної освіти.

Табл.3 Інформація щодо кількості дітей з особливими освітніми потребами та кількості дітей, які отримують освітні послуги в інклюзивних класах та групах.

Показник	2023	2024	2025
Дітей з ООП, з них:	109 064	118 507	124 144
дошкільного віку	58 298	60 607	61 125
шкільного віку	50 766	57 900	63 019
Дітей, які отримують освітні послуги в інклюзивних класах та групах, з них:	49 910	60 623	69 520
дошкільного віку	9 780	13 281	17 103
шкільного віку	40 130	47 342	52 417
% дітей які отримують освітні послуги в інклюзивних класах (групах) у закладах дошкільної та загальної середньої освіти, з них:	46%	51%	56%
% дітей дошкільного віку	17%	22%	28%
% дітей шкільного віку	79%	82%	83%

Отримані дані демонструють системне зростання як загальної кількості дітей з особливими освітніми потребами, так і охоплення їх інклюзивним навчанням. Це може свідчити про:

- покращення механізмів виявлення дітей з особливими освітніми потребами;
- підвищення доступності інклюзивного навчання.

Водночас аналіз у розрізі рівнів освіти виявляє нерівномірність розвитку інклюзивного навчання. Зокрема, охоплення дітей дошкільного віку інклюзивним навчанням залишається суттєво нижчим порівняно із загальною середньою освітою. Особливої уваги потребує ситуація у міській місцевості, де попит на відповідні послуги є вищим через більшу чисельність дітей, однак спроможність закладів дошкільної освіти забезпечити відповідну кількість інклюзивних груп залишається обмеженою. Це створює розрив між потребою та фактичною доступністю інклюзивних освітніх послуг для дітей дошкільного віку.

Джерело даних: Державна наукова установа «Інститут освітньої аналітики».

Показник 8. Частка батьків дітей з інвалідністю, які отримують підтримку територіальної громади та держави в догляді та вихованні дитини та впевненість у її майбутньому (за віком, статтю, типом населеного пункту, регіоном)

Тип показника	% показник результату
---------------	-----------------------

Базове значення: 47,9%.

Вимірювання показника здійснено у межах соціологічного дослідження.

Показник розраховано на основі відповідей батьків та інших законних представників дітей з інвалідністю на твердження:

«Я відчуваю підтримку з боку місцевої громади та органів влади у вихованні моєї дитини з інвалідністю». До розрахунку включено частку респондентів, які обрали варіанти відповіді «погоджуюсь» або «повністю погоджуюсь».

За результатами дослідження лише 47,9% батьків та інших законних представників дітей з інвалідністю відчують підтримку з боку громади та держави у догляді та вихованні дитини.

Отримані результати свідчать про недостатній рівень підтримки серед сімей, які виховують дітей з

інвалідністю. Менше половини батьків та інших законних представників дітей зазначають, що отримують належну підтримку, що вказує на системні прогалини у доступності та/або якості соціальних послуг, а також у ширшому розумінні соціальної підтримки для цієї категорії сімей. Результати корелюють із даними щодо доступності послуг (Показник 3), відповідно до яких значна частка сімей не має доступу до необхідних послуг, що частково пояснює низький рівень відчуття підтримки.

Додатково якісні дані дослідження вказують на вплив соціальних норм і стигматизацію дітей з інвалідністю, що обмежує їхню інтеграцію у громади та може знижувати суб'єктивне відчуття підтримки з боку суспільства.

Водночас, незважаючи на загалом низький рівень відчуття підтримки, 77% батьків та інших законних представників дітей з інвалідністю висловлюють впевненість у майбутньому своєї дитини, що може свідчити про наявність внутрішніх ресурсів сімей для підтримки власних дітей.

Порівняльний аналіз показує, що у громадах, де впроваджуються ініціативи в межах реалізації Стратегії за підтримки партнерів, батьки та інші законні представники дітей частіше повідомляють про відчуття підтримки порівняно з іншими громадами. Водночас у таких громадах менша частка батьків та інших законних представників дітей повідомляє про можливість виховувати дитину вдома (80% порівняно з 88,1% у громадах порівняння), що може вказувати на підвищене навантаження на сім'ї. Це також свідчить про те, що близько п'ятої частини сімей перебуває у групі ризику щодо потенційного влаштування дитини з інвалідністю до закладів, що здійснюють інституційний догляд та виховання дітей.

Джерело даних: результати досліджень, проведених громадськими об'єднаннями або міжнародними організаціями.

Обмеження даних: значення показника базується на суб'єктивній оцінці респондентів та може залежати від індивідуального сприйняття підтримки, рівня очікувань і поінформованості про доступні послуги. Дані не дозволяють провести повноцінний дезагрегований аналіз за регіонами, типом населеного пункту чи іншими характеристиками через обмежений розмір вибірки підгрупи батьків дітей з інвалідністю. Крім того, показник не відображає фактичний обсяг або якість отриманої підтримки, а лише її суб'єктивне сприйняття. Водночас вибірка є репрезентативною на національному рівні.

Показник 9. Частка територіальних громад, у яких запроваджено послугу патронату над дитиною

Тип показника	% показник результату	
Впродовж звітного періоду (2025 рік) зафіксовано суттєве зростання як кількості патронатних сімей, так і географії надання послуги патронату над дитиною. Зокрема:		
- кількість сімей патронатних вихователів збільшилась на 194 сім'ї (з 444 до 638), що становить приріст на 43,7%; - кількість територіальних громад, де запроваджено послугу, зросла на 82 громади (з 280 до 362).		
Зростання частки громад на 6 відсоткових пунктів свідчить про активізацію впровадження послуги патронату як ключового елементу системи догляду та підтримки дітей. Водночас, незважаючи на зазначену динаміку, послуга залишається недоступною у переважній більшості територіальних громад (75%), що обмежує можливості забезпечення своєчасного тимчасового догляду у сім'ї дітей, які потребують влаштування.		
Табл. 4. Динаміка розвитку послуги патронату над дитиною у розрізі 2024-2025 рр.		
Показник	2024	2025
К-ть сімей патронатного вихователя (на кінець року)	444	638
К-ть громад, де доступна послуга	280	362
% громад, де запроваджено послугу від усіх громад (=1470)	19%	25%

Повна інформація про доступність послуги патронату над дитиною у розрізі усіх регіонів і територіальних громад України відображена на інформаційному дашборді: <https://lnk.ua/FVSUtOi7A>

Джерело даних: Державна служба України у справах дітей, БО БФ «Партнерство кожній дитині».

Показник 10. Кількість дітей, які протягом року влаштовані до системи альтернативного догляду та виховання та реінтегровані у свої сім'ї (за формою альтернативного догляду та виховання, наявністю інвалідності, віком, строком перебування в системі альтернативного догляду та виховання, регіоном)

Тип показника	% показник результату	
Кількість дітей, які протягом року були реінтегровані у біологічні сім'ї, загалом зменшилась у 2025 у порівнянні з 2024 роком з 2507 до 1472 дітей. Інформація щодо того, чи діти були влаштовані до системи альтернативного догляду та виховання впродовж цього ж року, відсутня. Зменшення кількості реінтегрованих дітей відбулось на фоні зменшення кількості дітей, які повернулись у свої сім'ї після перебування у закладах, що здійснюють інституційний догляд та виховання, що може бути пов'язано як із загальним зменшенням кількості дітей у закладах на цілодобовому перебуванні, так і з сповільненням темпів трансформації закладів. Водночас відзначаємо, що розширення мережі сімей патронатних вихователів дозволило вдвічі збільшити кількість дітей, які після подолання сім'єю складних життєвих обставин змогли повернутись у свої родини.		
Табл 5. Динаміка реінтеграції дітей у свої сім'ї після влаштування до сімей патронатних вихователів та закладів, які здійснюють інституційний догляд та виховання.		
Показник	2024	2025
К-ть дітей, які вибули із закладів, що здійснюють інституційний догляд та виховання, у зв'язку з поверненням на виховання батькам або іншим законним представникам із забезпеченням освітніх, медичних та соціальних послуг за місцем проживання	2170	753
К-ть дітей, які були повернуті на виховання батькам після перебування у сім'ях патронатних вихователів	337	719
Всього	2507	1472
Джерело даних: Національна соціальна сервісна служба України, Державна служба України у справах дітей. Обмеження даних: неможливо забезпечити рівні дезагрегації даних за наявністю інвалідності, віком та строком перебування дитини у системі альтернативного догляду та виховання. Доступна дезагрегація даних за формою альтернативного догляду та виховання та регіоном.		

СТРАТЕГІЧНА ЦІЛЬ 2. ЗРОСТАННЯ ДІТЕЙ-СИРІТ ТА ДІТЕЙ, ПОЗБАВЛЕНИХ БАТЬКІВСЬКОГО ПІКЛУВАННЯ, У ТОМУ ЧИСЛІ ДІТЕЙ З ІНВАЛІДНІСТЮ, В СІМЕЙНОМУ ОТОЧЕННІ

Показник 11. Частка дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, в сімейних формах виховання (за віком, наявністю інвалідності, сімейною формою виховання, регіоном)

Тип показника	% показник результату	
Розрахунок показника відбувається згідно з даними Звіту про кількість дітей-сиріт і дітей, позбавлених батьківського піклування, що узагальнюється за формою звітності № 1-ОПС, затвердженою наказом Міністерства соціальної політики України від 15 червня 2017 року № 994.		
Табл. 6. Динаміка охоплення дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування сімейними формами виховання		
Показник	2024	2025

К-ть дітей на первинному обліку (віком до 18 років)	61 930	59 350
К-ть дітей в прийомних сім'ях та дитячих будинках сімейного типу (віком до 18 років)	11 995	11 976
К-ть дітей під опікою/піклуванням	44 260	42 411
% дітей в сімейних формах виховання	90,8%	91,6%

Упродовж звітної періоду спостерігається динаміка до зростання частки дітей, які виховуються у сімейному середовищі (+0,8 відсоткового пункту). Однак, це відбувається на фоні зменшення загальної кількості дітей, які перебувають на первинному обліку (з 61 930 до 59 350), а також зменшення абсолютної кількості дітей у сімейних формах виховання (під опікою/піклуванням, в прийомних сім'ях та дитячих будинках сімейного типу). Таким чином, зростання показника відбувається переважно за рахунок скорочення загальної чисельності дітей відповідної категорії, а не за рахунок розширення сімейних форм виховання.

Повна інформація про значення показника у розрізі регіонів відображена на інформаційному дашборді: <https://lnk.ua/FVSUtOi7A>

Джерело даних: Державна служба України у справах дітей (за даними звіту 1-ОПС).

Обмеження даних: доступна дезагрегація даних за регіоном та сімейною формою виховання. Відсутня інформація про вік та наявність інвалідності у дітей, влаштованих у сімейні форми виховання.

Показник 12. Частка усиновлених дітей на початок звітної року (за віком, наявністю інвалідності, наявністю братів/сестер, регіоном)

Тип показника	% показник результату
---------------	-----------------------

Упродовж звітної періоду спостерігається незначне зниження частки усиновлених дітей (на 0,4 відсоткового пункту), що відбулося на фоні скорочення як кількості дітей, які перебувають на обліку з усиновлення, так і кількості фактичних усиновлень.

Отримані результати можуть свідчити про:

- збереження системних бар'єрів у процесах усиновлення (обмежений доступ кандидатів до інформації про дітей, які можуть бути усиновлені, перебування дітей, які можуть бути усиновлені, в евакуації за кордоном, тривалість розгляду справ у судах);
- складність підбору сімей для дітей старшого віку, дітей з інвалідністю та сімейних груп;
- вплив зовнішніх факторів (зокрема безпекова ситуація) на прийняття рішень потенційними усиновлювачами;
- відсутність системної, зокрема фінансової та психологічної, підтримки сімей, які усиновили дитину.

Табл. 7 Динаміка усиновлення дітей

Показник	2024	2025
К-ть дітей, які перебувають на обліку з усиновлення на кінець року	15 021	14 352
К-ть усиновлених дітей на кінець року	1 273	1 150
% усиновлених дітей на кінець звітної року	7,8%	7,4%

Повна інформація про значення показника у розрізі регіонів відображена на інформаційному дашборді: <https://lnk.ua/FVSUtOi7A>

Джерело даних: Державна служба України у справах дітей.

Обмеження даних: дезагрегація даних доступна за віком та регіоном. Відсутня можливість дезагрегувати дані за наявністю у дітей інвалідності та наявністю братів/сестер.

Показник 13. Кількість новостворених сімейних форм виховання протягом року (за сімейною формою виховання, регіоном)

Тип показника	# показник результату	
Розрахунок показника здійснюється на основі даних про створення нових прийомних сімей і дитячих будинків сімейного типу протягом звітного року.		
У 2025 році зафіксовано зменшення кількості новостворених прийомних сімей та дитячих будинків сімейного типу порівняно з попереднім роком (з 447 до 411, або на 8%).		
Водночас структура новостворених форм демонструє різноспрямовану динаміку:		
- кількість новостворених дитячих будинків сімейного типу (ДБСТ) зросла (з 75 до 85); - кількість новостворених прийомних сімей (ПС) зменшилась (з 372 до 326).		
Табл. 8. Динаміка створення прийомних сімей та дитячих будинків сімейного типу		
Показник	2024	2025
К-ть створених прийомних сімей	376	326
К-ть створених дитячих будинків сімейного типу	75	85
Всього	447	411

Серед причин недостатньої кількості новостворених ПС, ДБСТ можна зазначити такі:

- адміністративні чинники: у 2025 році, відповідно до закону, відбулася передача повноважень щодо створення ПС і ДБСТ від районних держадміністрацій до виконавчих комітетів сільських, селищних рад. Процес передачі справ та організації роботи нових уповноважених органів тривав близько трьох місяців, що об’єктивно уповільнило роботу з пошуку кандидатів і створення нових сімей;
- економічні чинники: недостатня фінансова підтримка ПС, ДБСТ (розмір державної соціальної допомоги на дитину не переглядався з 2017 року і не відповідає реальним затратам сімей на утримання дітей. Водночас у 2025 році Уряд збільшив розмір грошового забезпечення прийомних батьків і батьків-вихователів, але в короткостроковій перспективі це не вплинуло та показники створення нових ПС, ДБСТ);
- чинники обумовлені війною: на тимчасово окупованих територіях і територіях, які знаходяться у зоні активних бойових дій ПС, ДБСТ не створюються відповідно до законодавства. Значна частина жителів є внутрішньо-переміщеними особами, що об’єктивно обмежує їхні ресурси для прийняття дітей (відсутність належних житлових умов, постійного доходу, психо-емоційний стан).

Важливим фактором, що впливає на загальну спроможність системи, є не лише створення нових сімей, але й припинення функціонування існуючих. Зокрема, у 2025 році припинили функціонування 44 дитячих будинки сімейного типу та 410 прийомних сімей.

Таким чином, кількість новостворених прийомних сімей є нижчою за кількість тих, що припинили функціонування, що може призводити до чистого скорочення мережі прийомних сімей та дитячих будинків сімейного типу.

Отримані результати вказують на наявність системних викликів у розвитку сімейних форм виховання.

Основними причини припинення функціонування ПС і ДБСТ є:

- вибуття усіх прийомних дітей та дітей-вихованців і небажання прийомних батьків та батьків-вихователів приймати на виховання нових дітей через свій вік та/або стан здоров’я;
- перебування прийомних сімей та дитячих будинків сімейного типу за кордоном і небажання повертатися в Україну.

Повна інформація про значення показника у розрізі регіонів відображена на інформаційному дашборді: <https://lnk.ua/FVSUtOi7A>

Джерело даних: Державна служба України у справах дітей.

Обмеження даних: відсутність даних щодо кількості новостворених сімей опікунів/піклувальників.

Показник 14. Кількість дітей, які протягом року усиновлені та влаштовані до сімейних форм виховання (за віком, наявністю інвалідності, сімейною формою виховання, регіоном)

Тип показника	# показник результату

Упродовж звітної періоду зафіксовано незначне зменшення загальної кількості дітей, влаштованих до сімейних форм виховання (на 326 дітей, або на 3,1%).

Структура влаштування дітей залишається стабільною: переважна більшість дітей і надалі влаштовується під опіку/піклування, що є домінуючою формою сімейного виховання в Україні.

Табл. 9 Динаміка кількості дітей, які протягом року усиновлені та влаштовані до сімейних форм виховання

Показник	2024	2025
К-ть дітей, влаштованих під опіку/піклування	7 134	6 692
К-ть дітей, влаштованих у прийомні сім'ї	865	819
К-ть дітей, влаштованих до дитячих будинків сімейного типу	1 160	1 445
К-ть усиновлених дітей	1 273	1 150
Всього	10432	10106

Повна інформація про значення показника у розрізі регіонів відображена на інформаційному дашборді: <https://lnk.ua/FVSUtOi7A>

Джерело даних: Державна служба України у справах дітей.

Обмеження даних: За наявною статистичною звітністю дані можна дезагрегувати за сімейною формою виховання та регіоном, дезагрегація за віком доступна лише щодо даних про усиновлених дітей, інформація про наявність інвалідності у дітей, які влаштовані в сімейні форми виховання – відсутня.

Показник 15. Кількість прийнятих протягом року рішень про скасування, визнання недійсним усиновлення (за віком, наявністю інвалідності, регіоном)

Тип показника	# показник результату
---------------	-----------------------

Упродовж звітної періоду зафіксовано зростання кількості рішень про скасування або визнання усиновлення недійсним (з 14 до 23 випадків).

Незважаючи на відносно невелику абсолютну кількість таких випадків у загальній структурі усиновлень (див. Показник 12), динаміка їх зростання потребує уваги з точки зору стабільності сімейного влаштування та детального вивчення.

Аналіз вікової структури свідчить, що переважна більшість випадків припадає на дітей старшого віку (11–17 років).

Отримані результати вказують на необхідність посилення системи підтримки усиновлення, зокрема:

- підготовки кандидатів в усиновлювачі, особливо щодо роботи з дітьми старшого віку;
- післяусиновлювального супроводу сімей, включаючи психологічну підтримку;
- кращого врахування індивідуальних потреб дітей під час підбору сімей;
- удосконалення механізму нагляду за дотриманням прав усиновлених дітей для вчасного виявлення кризових ситуацій та підтримки дитини і сім'ї.

Табл.10. Динаміка кількості прийнятих протягом року рішень про скасування, визнання недійсним усиновлення.

Показник	2024	2025
К-ть прийнятих протягом року рішень про скасування, визнання недійсним усиновлення, з них щодо дітей віком:	14	23
3-5 років	1	3
6-10 років	3	5
11-17 років	10	15

Джерело даних: Державна служба України у справах дітей.

Обмеження даних: дезагрегація даних доступна за віком та регіоном, відсутній рівень деталізації щодо наявності інвалідності.

Показник 16. Частка дітей, задоволених умовами догляду та виховання в сімейних формах виховання (за віком, сімейною формою виховання, регіоном)

Тип показника	% показник результату			
Вимірювання базового значення показника здійснено у межах соціологічного дослідження. У межах дослідження опитано 211 дітей, які виховуються у сімейних формах (опіка/піклування, прийомні сім'ї, дитячі будинки сімейного типу) на території України, за винятком тимчасово окупованих територій та територій активних бойових дій. Показник розраховано як середнє значення частки дітей, які погодилися або повністю погодилися з низкою тверджень щодо умов догляду та виховання (безпека, забезпеченість базових потреб, підтримка, ставлення дорослих, можливості для розвитку тощо). За результатами дослідження 98,1% дітей повідомили про задоволеність умовами свого догляду та виховання у сімейних формах, що свідчить про загалом високий рівень якості умов догляду та виховання у сімейному середовищі. Зокрема: • 97,4% — серед дівчат; • 99,1% — серед хлопців. Рівень задоволеності за окремими аспектами догляду варіюється в межах 95,6–100% , що свідчить про відносно однорідно високі оцінки різних компонентів середовища. Водночас найнижчий рівень задоволеності зафіксовано щодо: • простору та приватності — 95,8% (93,6% серед дівчат та 98,9% серед хлопців). Отримані результати підтверджують, що сімейні форми виховання загалом забезпечують сприятливі умови для розвитку та добробуту дітей, що узгоджується з пріоритетами реформи.				
Табл. 11. Задоволеність дітей в альтернативному догляді умовами догляду та виховання за типом сімейної форми виховання (опитування дітей)				
Перелік тверджень	Загалом (%)	ДБСТ (N=102)	Прийом на сім'я (N=54)	Опіка/ піклування (N=55)
Я задоволений(-а) тим, як про мене піклуються там, де я зараз живу	99,5%	100%	98,1%	100%
Я почуваюся в безпеці та отримую належний догляд там, де живу	98,6%	99,0%	100%	96,4%
Дорослі, які про мене піклуються, слухають мене та поважають	98,6%	98,0%	100%	98,2%
Я завжди маю все необхідне (їжу, одяг, медичну допомогу, коли хворію)	100%	100%	100%	100%
Я відчуюваю, свою приналежність до місця/сім'ї, де зараз живу	97,2%	98,0%	96,3%	96,4%
Я маю достатньо особистого простору та приватності там, де живу	95,8%	96,1%	94,4%	96,4%
Дорослі, які про мене піклуються, заохочують мене навчатися у школі/коледжі	97,2%	98,0%	96,3%	96,4%
Люди, які про мене піклуються, підтримують мене у заняттях, які мені подобаються (спорт, зустрічі з друзями, інші види дозвілля)	98,1%	99,0%	98,1%	96,4%
Середнє значення	98,1%	98,5%	97,9%	97,5%
Джерело даних: результати досліджень, проведених громадськими об'єднаннями або міжнародними організаціями. Обмеження даних: Показник базується на суб'єктивній оцінці дітей та може залежати від їхнього сприйняття та очікувань. Вибірка є обмеженою (211 респондентів), що ускладнює проведення глибокого дезагрегованого аналізу, зокрема за регіонами.				

СТРАТЕГІЧНА ЦІЛЬ 3. ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗРОСТАННЯ У СІМЕЙНОМУ ОТОЧЕННІ ТИМЧАСОВО ПЕРЕМІЩЕНИХ (ЕВАКУЙОВАНИХ), ПРИМУСОВО ПЕРЕМІЩЕНИХ,

ДЕПОРТОВАНИХ ДІТЕЙ, А ТАКОЖ ДІТЕЙ З ТИМЧАСОВО ОКУПОВАНОЇ ТЕРИТОРІЇ, ТЕРИТОРІЇ, ДЕ ВЕДУТЬСЯ ЧИ МОЖУТЬ ВЕСТИСЯ БОЙОВІ ДІЇ, ЯКІ ПОВЕРНУТІ ЧИ ЕВАКУЙОВАНІ В БЕЗПЕЧНІ РЕГІОНИ УКРАЇНИ, ТА ЇХ ІНТЕГРАЦІЯ В ЖИТТЯ ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ГРОМАДИ

Показник 17. Кількість дітей, які повернулися на територію України, з числа дітей, які тимчасово переміщені (евакуйовані) із закладів, які здійснюють інституційний догляд та виховання, за межі України, з них дітей, переданих на виховання батькам, іншим законним представникам, влаштованих до сімейних форм виховання, усиновлених (за віком, статтю, наявністю інвалідності, регіоном)

Тип показника	# показник результату
Станом на 29 січня 2026 року 3 480 дітей повернулися на територію України або вибули з місць тимчасового переміщення (евакуації) за межами України після перебування у закладах, що здійснюють інституційний догляд та виховання. 1 809 дітей (52%) передано на виховання батькам або іншим законним представникам, влаштовано до сімейних форм виховання, усиновлено. Водночас 1331 продовжує перебувати в евакуації за межами України у складі закладів. Повна інформація про повернення та влаштування дітей у розрізі регіонів відображена на інформаційному дашборді: https://lnk.ua/FVSUtOi7A Джерело даних: Національна соціальна сервісна служба України. Обмеження даних: доступна дезагрегація даних за регіоном, однак відсутня деталізація за віком, статтю, наявністю інвалідності.	

Показник 18. Кількість сімейних форм виховання, які повернулися із-за кордону чи евакуйовані з тимчасово окупованої території на територію, на якій органи державної влади здійснюють свої повноваження в повному обсязі (за сімейною формою виховання, регіоном)

Тип показника	# показник результату
З метою забезпечення вимірювання показника Координаційний центр здійснює збір даних шляхом направлення офіційних запитів до обласних та Київської міської державних (військових) адміністрацій. Базове значення (станом на 31.12.2025 року): 2611 сімей опікунів, піклувальників, прийомних сімей, дитячих будинків сімейного типу (сімейних форм виховання) повернулись із-за кордону чи евакуйовані з тимчасово окупованої території на територію, на якій органи державної влади здійснюють свої повноваження в повному обсязі. Табл.12. Кількість сімейних форм виховання, які повернулися із-за кордону чи евакуйовані з тимчасово окупованої території на територію, на якій органи державної влади здійснюють свої повноваження в повному обсязі.	
Показник	Значення
К-ть сімейних форм виховання, які повернулися з евакуації із-за кордону на територію України, з них:	1658
сімей опікунів/піклувальників	1 340
прийомних сімей	148
дитячих будинків сімейного типу	170
К-ть сімейних форм виховання, які евакуйовані з тимчасово окупованої території на територію, на якій органи державної влади здійснюють свої повноваження в повному обсязі, з них:	953
сімей опікунів/піклувальників	807
прийомних сімей	78
дитячих будинків сімейного типу	68
<i>*У м.Київ не обліковується кількість сімей опікунів/піклувальників, які повернулись з евакуації з-за кордону, обліковують лише кількість дітей під опікою/піклуванням, які повернулись.</i>	

Отримані дані свідчать про значні масштаби переміщення сімейних форм виховання в умовах воєнного стану, що потребує належної координації та підтримки з боку держави. Координаційним центром рекомендується впровадити збір даних для вимірювання показника на національному рівні задля прийняття рішень в інтересах сімей, які повертаються на територію України та надання вчасної та необхідної підтримки.

Джерело даних: обласні, Київська міська служби у справах дітей (на запит Координаційного центру).

Обмеження даних: Дані отримані поза межами затвердженої державної звітності, що може впливати на їх повноту та порівнюваність. У місті Києві ведеться облік лише кількості дітей під опікою/піклуванням, без відповідної інформації про кількість сімей опікунів/піклувальників, що обмежує точність оцінки. Крім того, відсутня уніфікована методологія обліку таких переміщень.

Показник 19. Частка сімейних форм виховання, які забезпечені (отримали/придбали/побудували за рахунок бюджетних чи інших коштів) житлом, зокрема доступним для маломобільних груп, для постійного проживання, із числа сімей, житло яких зруйновано або пошкоджено внаслідок бойових дій (за сімейною формою виховання, регіоном)

Тип показника	% показник результату
Під час проведення збору даних у 2025 році було ідентифіковано відсутність затвердженої форми звітності, яка б передбачала регулярний збір даних для вимірювання базового значення показника. З метою забезпечення вимірювання показника Координаційний центр розробив форму збору даних та здійснює збір інформації шляхом направлення офіційних запитів до обласних та Київської міської державних (військових) адміністрацій. Базове значення показника розрахувати на основі наявної інформації неможливо. Оскільки дитячі будинки сімейного типу, які забезпечені житлом за рахунок субвенції, можуть бути також новоствореними родинами, житло яких не було зруйновано чи пошкоджено внаслідок бойових дій. Детальна інформація за результатом збору даних наведена нижче у Табл. 13. Табл.13. Кількість сімейних форм виховання, житло яких зруйновано або пошкоджено внаслідок бойових дій та кількість сімей, які забезпечені (отримали/придбали/побудували за рахунок бюджетних чи інших коштів) житлом, зокрема доступним для маломобільних груп, для постійного проживання	
Показник	Значення
К-ть сімейних форм виховання житло, яких було пошкоджено або зруйновано внаслідок бойових дій, з них:	1032
сімей опікунів/піклувальників	827
прийомних сімей	120
дитячих будинків сімейного типу	85
К-ть сімейних форм виховання, які були забезпечені (отримали / придбали / побудували за рахунок бюджетних чи інших коштів) житлом, з них:	225
сімей опікунів/піклувальників	7
прийомних сімей	7
дитячих будинків сімейного типу	211
Загалом житло 1032 сімейних форм виховання було пошкоджене або зруйноване (визначена потреба). 225 сімейних форм виховання були забезпечені житлом (за рахунок коштів державного бюджету та інших джерел), зокрема: 124 дитячі будинки сімейного типу отримали житло за рахунок коштів субвенції з державного бюджету; інші родини були забезпечені житлом за рахунок регіональних програм або допомоги міжнародних організацій, благодійних фондів та релігійних об'єднань. Отримані результати свідчать про часткове покриття потреб у житлі сімейних форм виховання, житло яких було пошкоджено або зруйновано внаслідок бойових дій. Важливо відзначити, що субвенція з державного бюджету відіграє ключову роль у забезпеченні житлом, зокрема дитячих будинків сімейного типу. Водночас найбільша частка сімейних форм, які потребують житла через руйнування чи пошкодження власного - сім'ї опікунів/піклувальників, які не можуть отримати	

житло, придбане за рахунок коштів субвенції з державного бюджету, а відповідно відновлення чи забезпечення житлом таких родин наразі відбувається мінімально.

Для забезпечення вимірювання показника на регулярній основі Координаційним центром рекомендується впровадити збір даних для вимірювання показника на національному рівні задля прийняття рішень в інтересах сімейних форм виховання, житло яких зруйновано або пошкоджено внаслідок бойових дій.

Джерело даних: Обласні, Київська міська державні (військові) адміністрації (на запит Координаційного центру).

Обмеження даних: Дані отримані поза межами затвердженої державної звітності, що може впливати на їх повноту та порівнюваність. Крім того, можливі розбіжності між даними центральних органів виконавчої влади та регіонів.

Показник 20. Частка сімейних форм виховання, які задоволені рівнем підтримки у територіальній громаді, яку вони отримали після тимчасового переміщення (евакуації) з тимчасово окупованої території, або повернення із-за кордону (за сімейною формою виховання, регіоном)

Тип показника	% показник результату
Вимірювання показника здійснено в межах соціологічного дослідження. Розрахунок показника здійснено на основі відповідей респондентів на твердження щодо задоволеності рівнем підтримки з боку територіальної громади після повернення з-за кордону чи з тимчасово окупованої території. До розрахунку включено частку респондентів, які обрали варіанти «погоджуюсь» або «повністю погоджуюсь». У зв'язку з обмеженим розміром вибірки та через відсутність консолідованих даних щодо сімейних форм виховання, які повертаються з евакуації з-за кордону чи з тимчасово окупованої території, не було можливості розрахувати показник окремо для сімейних форм виховання. Відповідно, наведене значення відображає оцінку для всіх сімей з дітьми (включаючи біологічні сім'ї), які мали досвід переміщення. За результатами дослідження 85,7% сімей, які повернулися після переміщення, загалом задоволені рівнем підтримки, отриманої у територіальній громаді. Водночас більш детальний аналіз окремих аспектів підтримки демонструє нижчий рівень задоволеності її практичними результатами. Зокрема, лише 71,4% респондентів зазначили, що: • отримана підтримка допомогла їм відновити повноцінне життя; • діти мають безперешкодний доступ до освіти; • сім'ї отримали необхідну фінансову та допомогу з відновлення житла; • забезпечено доступ до соціальної та психологічної підтримки. Це свідчить про наявність розриву між загальним сприйняттям підтримки та її фактичною ефективністю у задоволенні ключових потреб сімей, які повертаються. До того ж відсутність детальної інформації про переміщення сімейних форм виховання впливає на те, що сім'ї, які повертаються з евакуації з-за кордону чи з тимчасово окупованих територій, можуть не отримувати необхідної їм підтримки у територіальних громадах за місцем повернення. Джерело даних: результати досліджень, проведених громадськими об'єднаннями або міжнародними організаціями. Обмеження даних: Основним обмеженням є неможливість дезагрегувати показник окремо для сімейних форм виховання через обмежений розмір вибірки. Дані базуються на суб'єктивному сприйнятті респондентів і можуть залежати від їхніх очікувань та досвіду. Крім того, показник не дозволяє оцінити фактичний обсяг або якість наданої підтримки, а також існують обмеження щодо аналізу за регіонами.	

Показник 21. Частка дітей, які повернулися на територію, на якій органи державної влади здійснюють свої повноваження в повному обсязі, з місць примусового переміщення або депортації, реінтегрованих в сім'ю, усиновлених, влаштованих до сімейних форм виховання (за віком, статтю, наявністю інвалідності, регіоном)

Тип показника	% показник результату

За інформацією Координаційного центру у період з липня 2023 року до лютого 2026 року після повернення з депортації та тимчасово окупованих територій на територію, на якій органи державної влади здійснюють свої повноваження в повному обсязі, було взято під супровід 1234 дитини та молоді особи віком до 23 років.

З них: 959 (77,7%) дітей та осіб реінтегровані у біологічні сім'ї, 200 (16,2%) влаштовано до сімейних форм виховання, 52 (4,2%) влаштовано до сімей родичів, знайомих, 16 (1,3%) вступили на навчання в заклади освіти, 3 (0,2%) дітей були влаштовані в спеціальні школи, 4 (0,3%) інше.

Джерело даних: Координаційний центр з розвитку сімейного виховання та догляду дітей.

Обмеження даних: Реєстр відомостей щодо дітей, депортованих або примусово переміщених у зв'язку із збройною агресією Російської Федерації проти України, наразі не містить інформацію щодо всіх дітей, повернутих з депортації або примусового переміщення на територію, на якій органи державної влади здійснюють свої повноваження в повному обсязі, та не передбачає облік дітей, які перебували під ризиком депортації або примусового переміщення.

Показник 22. Частка дітей, які повернулися на територію, на якій органи державної влади здійснюють свої повноваження в повному обсязі, з місць примусового переміщення або депортації, які охоплені програмами комплексної підтримки та супроводу з метою надання їм допомоги у подоланні травми та сприяння реінтеграції за місцем повернення (за віком, статтю, наявністю інвалідності, регіоном)

Тип показника	% показник результату
Інформація про базове значення	
Базове значення: 62%.	
За інформацією, оприлюдненою на сайті ініціативи Bring Kids Back, у період з березня 2022 року до 1 лютого 2026 року - 2008 дітей та молодих осіб віком до 23 років повернуто з місць примусового переміщення та депортації на територію, на якій органи державної влади здійснюють свої повноваження в повному обсязі. У період з липня 2023 року по січень 2026 - 1234 дитини та особи пройшли оцінку їх індивідуальних потреб після повернення, і їм було забезпечено комплексну підтримку та організовано супровід, спрямовані на подолання психологічної травми та сприяння їхній повноцінній реінтеграції у громади за місцем проживання.	
Джерело даних: Координаційний центр.	
Обмеження даних: Реєстр відомостей щодо дітей, депортованих або примусово переміщених у зв'язку із збройною агресією Російської Федерації проти України наразі не містить інформацію щодо всіх дітей, повернутих з депортації або примусового переміщення на територію, на якій органи державної влади здійснюють свої повноваження в повному обсязі, та не передбачає облік дітей, які перебували під ризиком депортації або примусового переміщення. Також Реєстр не передбачає внесення інформації про визначені потреби дитини та заходи, реалізовані у ході супроводу та реінтеграції дитини.	

СТРАТЕГІЧНА ЦІЛЬ 4. ДОТРИМАННЯ ПРАВ ТА ІНТЕРЕСІВ ДІТЕЙ ПІД ЧАС РЕФОРМУВАННЯ ЗАКЛАДІВ, ЯКІ ЗДІЙСНЮЮТЬ ІНСТИТУЦІЙНИЙ ДОГЛЯД ТА ВИХОВАННЯ, ЗБЕРЕЖЕННЯ ТА СПРЯМУВАННЯ РЕСУРСІВ ТАКИХ ЗАКЛАДІВ ДЛЯ ПІДТРИМКИ ДІТЕЙ ТА СІМЕЙ З ДІТЬМИ У ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАДАХ

Показник 23. Частка дітей із числа тих, що отримували інституційний догляд та виховання, які повернуті у свою сім'ю (за віком, статтю, наявністю інвалідності, регіоном)

Тип показника	% показник результату
Інформація про базове значення	
Показник визначається як частка дітей, які вибули із закладів, що здійснюють інституційний догляд та виховання, у зв'язку з поверненням на виховання батькам, іншим законним представникам, із забезпеченням освітніх, медичних, соціальних послуг за місцем проживання від загальної кількості дітей, які мають батьків чи інших законних представників та перебували у закладах, що здійснюють інституційний догляд та виховання, впродовж року.	

Табл. 14. Динаміка кількості дітей, які мають батьків, що отримували інституційний догляд та виховання та повернуті у свою сім'ю.

Показник	2024	2025
К-ть дітей, що отримували інституційний догляд та виховання	23 239	20 583
К-ть дітей, яких повернуто у свою сім'ю	2170	753
% дітей, які повернуті у свою сім'ю	9%	4%

Упродовж 2025 року зафіксовано суттєве зниження частки дітей, повернутих із закладів, що здійснюють інституційний догляд та виховання, на виховання батькам або іншим законним представникам, — з 9% у 2024 році до 4% у 2025 році. Кількість дітей, які були повернуті на виховання батькам або іншим законним представникам із забезпеченням отримання необхідних послуг за місцем проживання, скоротилась із 2 170 до 753 дітей.

Попри загальне зменшення кількості дітей, які перебувають в закладах, що здійснюють інституційний догляд та виховання, та мають батьків, темпи реінтеграції дітей у їх сім'ї залишаються низькими.

Джерело даних: Національна соціальна сервісна служба України (за даними моніторингу на виконання постанови Кабінету Міністрів України від 04 серпня 2021 року № 843 “Деякі питання соціального захисту дітей, влаштованих на цілодобове перебування до закладів різних типів, форм власності та підпорядкування”).

Обмеження даних: наявні форми збору даних не містять інформації у розрізі віку, статті та наявності інвалідності.

Показник 24. Частка дітей із числа тих, що отримували інституційний догляд та виховання, влаштованих до сімейних форм виховання (за віком, статтю, наявністю інвалідності, сімейною формою виховання, регіоном)

Тип показника	% показник результату	
Показник обраховується як частка дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, які вибули із закладів, що здійснюють інституційний догляд та виховання, у зв'язку з:		
• усиновленням; • влаштуванням під опіку/піклування; • влаштуванням до прийомних сімей; • влаштуванням до дитячих будинків сімейного типу, від загальної кількості дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, які впродовж року перебували на повному державному утриманні у закладах, які здійснюють інституційний догляд та виховання.		
Табл. 15. Динаміка кількості дітей, які отримували інституційний догляд та виховання, з числа дітей, які були на повному державному утриманні та вибули із закладів.		
Показник	2024	2025
Дітей, які перебували на повному державному утриманні впродовж року	4809	3844
Вибули із закладів, з причин:	866	703
усиновлення	105	55
опіка/піклування	244	228
прийомні сім'ї	181	77
дитячі будинки сімейного типу	199	213
Інші причини	157	130
% дітей, влаштованих до сімейних форм виховання/усиновлених	15%	15%

Упродовж 2025 року значення показника залишилось практично незмінним порівняно з попереднім роком (15%), що свідчить про збереження стабільного рівня сімейного влаштування дітей із системи інституційного догляду.

Водночас спостерігаються зміни у структурі форм сімейного влаштування, куди влаштовуються діти:

- суттєво зменшилась кількість усиновлень (з 105 до 55 дітей);
- зменшилось влаштування до прийомних сімей (з 181 до 77 дітей);
- збільшилась кількість дітей, влаштованих до дитячих будинків сімейного типу (з 199 до 213 дітей);
- кількість дітей, влаштованих під опіку/піклування, залишається відносно стабільною.

Причиною зниження темпів влаштування дітей у сім'ї може бути, зокрема, те, що у закладах, що здійснюють інституційний догляд та виховання, наразі перебувають переважно діти-сироти, діти, позбавлені батьківського піклування старшого віку, діти з інвалідністю (близько 30% від загальної кількості дітей на цілодобовому перебуванні), а також діти, які мають братів і сестер. Влаштування таких дітей до сімейних форм виховання або усиновлення є складнішим та потребує розвитку спеціалізованих форм підтримки і підготовки сімей.

Джерело даних: Національна соціальна сервісна служба України (за даними моніторингу на виконання постанови Кабінету Міністрів України від 04 серпня 2021 року № 843 “Деякі питання соціального захисту дітей, влаштованих на цілодобове перебування до закладів різних типів, форм власності та підпорядкування”).

Обмеження даних: доступна дезагрегація даних за регіоном та сімейною формою виховання, однак відсутня деталізація за віком, статтю, наявністю інвалідності.

Показник 25. Кількість дітей, які отримують інституційний догляд та виховання (за віком, статтю, наявністю інвалідності, статусу дитини-сироти, дитини, позбавленої батьківського піклування, регіоном)

Тип показника	# показник результату		
Стратегією визначено такі очікувані значення досягнення показників: - зменшення кількості дітей, які отримують інституційний догляд та виховання, на 30% ; - зменшення кількості дітей, які отримують інституційний догляд та виховання, віком до 3 років — на 80% порівняно з показниками 2023 року. У зв'язку з цим базовим значенням для показника визначено кількість дітей, які були влаштовані на цілодобове перебування станом на 31.12.2023 року.			
Табл.16. Динаміка кількості дітей, які отримують інституційний догляд та виховання.			
Показник	2023	2024	2025
К-ть дітей, які отримують інституційний догляд та виховання, з них:	27 606	25 620	23 524
дітей до 3 років	784	518	370
К-ть дітей, які ніколи не повертаються додому	7 527	6 167	4 979

Впродовж 2023–2025 років спостерігається стійка тенденція до зменшення кількості дітей, які перебувають в закладах, що здійснюють інституційний догляд та виховання.

Порівняно з 2023 роком:

- загальна кількість дітей зменшилась на 4 082 дитини (–14,8%);
- кількість дітей віком до 3 років скоротилась на 414 дітей (–52,8%).

Окремої уваги потребує показник кількості дітей, які під час перебування у закладах ніколи не повертаються до своїх батьків або інших законних представників. Порівняно з 2023 роком кількість таких дітей зменшилась на 2 548 дітей (–33,9%). Водночас майже 5 тисяч дітей продовжують

перебувати у ситуації фактичної ізоляції від сімейного оточення, що залишається суттєвим викликом для системи захисту прав дитини.

Джерело даних: Національна соціальна сервісна служба України (за даними моніторингу на виконання постанови Кабінету Міністрів України від 04 серпня 2021 року № 843 “Деякі питання соціального захисту дітей, влаштованих на цілодобове перебування до закладів різних типів, форм власності та підпорядкування”).

Показник 26. Кількість дітей, які вперше влаштовані/зараховані до закладів, які здійснюють інституційний догляд та виховання (за віком, статтю, наявністю інвалідності, статусу дитини-сироти, дитини, позбавленої батьківського піклування, регіоном)

Тип показника	# показник результату
Показник розраховано на основі адміністративних даних щодо кількості дітей, зарахованих на цілодобове перебування до закладів, що здійснюють інституційний догляд та виховання, протягом року. Водночас чинна форма збору даних не дозволяє ідентифікувати, чи є це перше влаштування дитини до закладу, що обмежує точність індикатора відповідно до його методологічного визначення. Упродовж звітної періоду зафіксовано незначне зменшення кількості дітей, зарахованих до закладів, які здійснюють інституційний догляд та виховання на 108 дітей (–1,4%) у 2025 році порівняно з 2024 роком. Динаміка показника: 2024 рік: 7 674 дитини було зараховано на цілодобове перебування впродовж року. 2025 рік: 7 566 дітей дитини було зараховано на цілодобове перебування впродовж року. Отримані дані свідчать про відносну стабільність влаштування дітей до закладів, що здійснюються інституційний догляд та виховання, і без суттєвого скорочення кількості нових зарахувань. Водночас переважна більшість дітей зараховується до закладів системи освіти, які забезпечують цілодобове перебування: 6 576 дітей у 2024 році; 6 485 дітей у 2025 році. Це може бути зумовлено особливостями функціонування закладів освіти, де зарахування дітей на цілодобове перебування відбувається на щорічній основі, що не завжди відображає нові випадки, а може включати повторні або формально продовжені зарахування. Однак стабільно високий рівень зарахування дітей до закладів, що здійснюють інституційний догляд та виховання, свідчить про необхідність посилення превентивних послуг на рівні громад, спрямованих на підтримку сімей та збереження сімейного середовища дитини. Джерело даних: Національна соціальна сервісна служба України (за даними моніторингу на виконання постанови Кабінету Міністрів України від 04 серпня 2021 року № 843 “Деякі питання соціального захисту дітей, влаштованих на цілодобове перебування до закладів різних типів, форм власності та підпорядкування”). Обмеження даних: доступна деталізація даних у розрізі регіонів, однак відсутня за віком, статтю, наявністю інвалідності, статусу дитини-сироти, дитини, позбавленої батьківського піклування.	

Показник 27. Кількість закладів, які здійснюють інституційний догляд та виховання (за типом, формою власності, підпорядкуванням, регіоном)

Тип показника	# показник результату
До розрахунку показника включено заклади, які фактично здійснюють інституційний догляд та виховання, тобто забезпечують цілодобове перебування дітей. Водночас для контексту враховується загальна кількість закладів, які мають створені умови для цілодобового перебування дітей та підпадають під щоквартальний моніторинг Національної	

соціальної сервісної служби України відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 04.08.2021 № 843 “Деякі питання соціального захисту дітей, влаштованих на цілодобове перебування до закладів різних типів, форм власності та підпорядкування”.

Динаміка показника:

2024 рік:

- Заклади, що фактично здійснюють інституційний догляд та виховання (зарахували дітей на цілодобове перебування) — **486**
- Загальна кількість закладів, де створені умови для цілодобового перебування дітей — **726**

2025 рік:

- Заклади, що фактично здійснюють інституційний догляд та виховання (зарахували дітей на цілодобове перебування) — **459**
- Загальна кількість закладів, де створені умови для цілодобового перебування дітей — **670**

Упродовж звітнього періоду спостерігається зменшення кількості закладів, які здійснюють інституційний догляд та виховання, на 27 закладів (–5,6%).

Паралельно зменшилась і загальна кількість закладів, що мають умови для цілодобового перебування дітей (з 726 до 670, або –7,7%).

Це може свідчити про:

- поступове скорочення мережі закладів, що здійснюють інституційний догляд та виховання;
- перепрофілювання або припинення діяльності окремих закладів;
- зменшення використання цілодобового перебування як форми догляду.

Значення показника потребують детального вивчення, оскільки наявні форми збору даних не містять деталізації щодо причин скорочення (перепрофілювання закладу чи зовнішні фактори, зокрема війна).

Джерело даних: Національна соціальна сервісна служба України (за даними моніторингу на виконання постанови КМУ від 04 серпня 2021 року № 843 “Деякі питання соціального захисту дітей, влаштованих на цілодобове перебування до закладів різних типів, форм власності та підпорядкування”).

СТРАТЕГІЧНА ЦІЛЬ 5. ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ МОЖЛИВОСТІ ДІТЕЙ ТА ОСІБ, ЯКІ МАЮТЬ ДОСВІД АЛЬТЕРНАТИВНОГО ДОГЛЯДУ ТА ВИХОВАННЯ, НАЛАГОДЖУВАТИ СОЦІАЛЬНІ ВІДНОСИНИ, ЯКІ СПРИЯЮТЬ ЇХ УСПІШНІЙ ІНТЕГРАЦІЇ У ЖИТТЯ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД

Показник 28. Частка дітей та осіб віком до 23 років, які отримали послугу із соціальної інтеграції, із числа тих, що отримували альтернативний догляд та виховання та за віком залишили заклад, який здійснює інституційний догляд та виховання, або сімейну форму виховання (за віком, статтю, наявністю інвалідності, типом населеного пункту, регіоном)

Тип показника	% показник результату
Базове значення: встановлення значення показника потребує запровадження нового інструмента збору даних або перегляду існуючих інструментів.	
За даними Національної соціальної сервісної служби України у 2025 році 9 635 сімей/осіб були отримувачами послуги соціальної інтеграції та реінтеграції, однак наявні форми збору даних не містять інформації про категорії отримувачів послуг. Відтак відсутня інформація про кількість дітей та осіб віком до 23 років з досвідом альтернативного догляду та виховання серед отримувачів послуги. Також відсутня інформація щодо кількості осіб, які за результатами оцінювання їх потреб у соціальних послугах потребували послуги соціальної інтеграції та реінтеграції, серед дітей та осіб віком до 23 років, із числа тих, що отримували альтернативний догляд та виховання та за віком залишили заклад, який здійснює інституційний догляд та виховання, або сімейну форму виховання. Виходячи з цього, виконати розрахунок базового значення показника неможливо.	
Джерело даних: Національна соціальна сервісна служба України.	

Показник 29. Частка дітей та осіб, які мають досвід альтернативного догляду та виховання, задоволених якістю наданої їм послуги із соціальної інтеграції (за віком, статтю, наявністю інвалідності, типом населеного пункту, регіоном)

Тип показника	% показник результату
Показник вимірювався у межах соціологічного дослідження. В межах дослідження респондентами стали 211 дітей, які виховуються у сімейних формах виховання та 43 особи, які мали досвід альтернативного догляду та виховання. Оцінка задоволеності якістю наданої послуги базується на підході, адаптованому до сприйняття дітей/осіб: замість прямого питання про “задоволеність” використовувалася оцінка того, наскільки послуги допомогли дитині. Показник розраховано як частка дітей/осіб, які зазначили, що послуги соціальної інтеграції “допомогли їм значною мірою”. Базове значення показника: • Діти, які виховуються у сімейних формах виховання: 57,6%. • Особи віком 18-23 років, які залишили систему альтернативного догляду: 67,4%. Водночас результати дослідження свідчать про обмежений доступ до послуг соціальної інтеграції, як серед дітей, які виховуються в сімейних формах виховання, так і серед осіб, які мали досвід альтернативного догляду та виховання. Лише 37,9% опитаних зазначили, що мають доступ до послуг соціальної інтеграції. Джерело даних: результати досліджень, проведених громадськими об’єднаннями або міжнародними організаціями. Обмеження даних: Показник базується на суб’єктивній оцінці дітей та осіб та їх сприйнятті корисності послуг. Обмежений розмір вибірки не дозволяє здійснити повноцінну дезагрегацію за всіма передбаченими параметрами, однак дана вибірка репрезентативна для оцінки ситуації на національному рівні.	

Показник 30. Частка осіб віком до 23 років, які завершили перебування в закладах, що здійснюють інституційний догляд та виховання, та отримали послугу з підтриманого проживання осіб з інвалідністю відповідно до потреб (за віком, статтю, наявністю інвалідності, статусу дитини-сироти, дитини, позбавленої батьківського піклування, регіоном)

Тип показника	% показник результату
Базове значення: встановлення значення показника потребує запровадження нового інструмента збору даних (перегляду існуючих інструментів). За даними Національної соціальної сервісної служби України у 2025 році 912 сімей/осіб були отримувачами послуги підтриманого проживання. З них 712 – особи похилого віку та особи з інвалідністю, 180 – бездомні особи та 20 – особи, які отримали послугу транзитного підтриманого проживання/учбової соціальної квартири (будинку). Наявні форми збору даних не містять інформації про категорії та вікові групи отримувачів, а отже з доступної інформації неможливо дізнатись, яка кількість осіб віком до 23 років, які завершили перебування в закладах, що здійснюють інституційний догляд та виховання, були отримувачами послуги підтриманого проживання. Також відсутня інформація про кількість осіб віком до 23 років, які завершили перебування в закладах, що здійснюють інституційний догляд та виховання, та за результатами оцінювання їх потреб у соціальних послугах потребували послуги підтриманого проживання. Виходячи з цього, виконати розрахунок базового значення показника неможливо. Джерело даних: Національна соціальна сервісна служба України.	

Показник 31. Частка осіб, які завершили перебування в закладах, що здійснюють інституційний догляд та виховання, та здобули або здобувають професійну (професійно-технічну), передвищу, вищу освіту (за віком, статтю, наявністю інвалідності, регіоном)

Тип показника	% показник результату
Показник визначається як частка осіб, які після завершення перебування у закладах, що здійснюють інституційний догляд та виховання, продовжили навчання на наступних рівнях освіти, від загальної кількості випускників таких закладів.	

Упродовж звітної періоду значення показника залишається стабільним на рівні 77%, що свідчить про відносно сталу частку випускників закладів, що здійснюють інституційний догляд та виховання, які продовжують освітню траєкторію.

Водночас відбулися суттєві зміни у структурі освітніх траєкторій:

- зросла частка осіб, які обирають професійну (професійно-технічну) освіту (з 28% до 36%);
- зменшилась частка тих, хто здобуває вищу освіту (з 62% до 54%).

Табл. 17. Динаміка кількості дітей, які завершили перебування в закладах, що здійснюють інституційний догляд та виховання, та здобули або здобувають професійну (професійно-технічну), передвищу, вищу освіту

Показник	2024	2025
К-ть випускників	4 994	3933
К-ть випускників, які здобули/здобувають освіту, з них:	3 843	3017
Професійно-технічну освіту	1 055-(28%)	1106-(37%)
Фахову передвищу	390-(10%)	278-(9%)
Вищу	2 398-(62%)	1633-(54%)
% дітей, які здобули/здобувають освіту	77%	77%

Джерело даних: збір даних здійснювався Координаційним центром через листи-запити до обласних, Київської міської державних (військових) адміністрацій.

Обмеження даних: Дані отримані поза межами затвердженої державної звітності, що може впливати на їх повноту та порівнюваність. Крім того, можливі розбіжності між даними центральних органів виконавчої влади та регіонів.

Показник 32. Частка дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, осіб з їх числа, забезпечених житлом (за віком, статтю, наявністю інвалідності, регіоном)

Тип показника	% показник результату
---------------	-----------------------

Упродовж звітної періоду спостерігається зниження значення показника (з 0,3% до 0,2%), що відбулося на фоні:

- зменшення кількості осіб, забезпечених житлом (з 120 до 76);
- одночасного зростання загальної кількості осіб, які перебувають на квартирному обліку (з 42,2 тис. до 45,2 тис.).

Це свідчить про поглиблення розриву між потребою у житлі та фактичним забезпеченням.

Рівень забезпечення житлом залишається критично недостатнім і не відповідає масштабам потреб, що потребує системного перегляду підходів до фінансування та реалізації житлових програм для цієї категорії дітей та осіб.

Табл. 18. Динаміка кількості дітей-сиріт, дітей позбавлених батьківського піклування, та осіб з їх числа на квартирному обліку та забезпечення житлом дітей та осіб з відповідної категорії.

Показник	2024	2025
К-ть дітей та осіб на квартирному обліку	42216	45188
К-ть дітей та осіб забезпечено житлом (на праві власності)	120	76
% дітей забезпечених житлом	0,3%	0,2%

Джерело даних: Державна служба України у справах дітей.

Обмеження даних: відсутня дезагрегація даних за статтю та наявністю інвалідності серед осіб, які перебувають на квартирному обліку.

Показник 33. Кількість дітей, які отримують інституційний догляд та виховання, та осіб віком до 23 років, які мають досвід інституційного догляду та виховання, охоплених програмами наставництва та індивідуальної підтримки для дітей та осіб з інвалідністю (за віком, статтю, наявністю інвалідності, статусу дитини-сироти, дитини, позбавленої батьківського піклування, регіоном)

Тип показника	# показник результату	
Показник розраховано на основі адміністративних даних, зібраних Координаційним центром через офіційні запити до обласних та Київського міського центрів соціальних служб.		
Табл. 19. Динаміка кількості кандидатів, які пройшли курс підготовки із здійснення наставництва та отримали позитивний висновок про можливість здійснення наставництва за результатами його проходження, та кількості осіб, які стали наставниками.		
Показник	2024	2025
К-ть кандидатів, які пройшли навчання	85	227
К-ть наставників	46	103

Впродовж звітнього періоду спостерігається розширення географії впровадження наставництва, однак кількість наставників залишається обмеженою. Попри суттєве відносне зростання показника, абсолютне охоплення наставництвом дітей, які мають на нього право, залишається вкрай низьким у порівнянні з загальною кількістю дітей в закладах, які здійснюють інституційний догляд, та осіб віком 18-23 років з досвідом такого догляду.

Повна інформація про значення показника у розрізі регіонів відображена на інформаційному дашборді: <https://lnk.ua/FVSUti7A>

Джерело даних: обласні, Київський міський центри соціальних служб.

Показник 34. Частка дітей та осіб віком до 23 років, які завершили перебування в закладах, що здійснюють інституційний догляд та виховання, в сімейних формах виховання та вважають, що отримують належний соціальний захист, готові до самостійного життя та мають можливості для самореалізації (за віком, статтю, наявністю інвалідності, статусу дитини-сироти, дитини, позбавленої батьківського піклування, регіоном)

Тип показника	% показник результату
Для розрахунку базового значення показника необхідно проведення додаткових досліджень.	

СТРАТЕГІЧНА ЦІЛЬ 6. СТВОРЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРАВОВИХ УМОВ ДЛЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РЕАЛІЗАЦІЇ ЦІСІ СТРАТЕГІЇ

Показник 35. Частка судів, у яких запроваджено спеціалізацію суддів із розгляду справ, що виникають із сімейних правовідносин і стосуються захисту прав та законних інтересів дітей (за інстанцією, регіоном)

Тип показника	% показник результату
Значення показника: 2,2%.	
Показник розраховано як частку судів, у яких рішенням загальних зборів суддів визначено спеціалізацію суддів з розгляду справ щодо сім'ї та дітей, від загальної кількості судів в Україні. За даними Державної судової адміністрації України на кінець 2025 року:	
- загальна кількість судів — 525, з них: 503 суди першої інстанції; 22 суди апеляційної інстанції.	
Станом на кінець 2025 року за результатами пілотного проекту щодо запровадження спеціалізації суддів з розгляду справ сім'ї та дітей:	
- у 11 судах першої інстанції запроваджено спеціалізацію суддів з розгляду справ сім'ї та дітей; - загалом визначено 64 судді, які здійснюють розгляд таких справ.	
Запровадження спеціалізації суддів відбувається в межах пілотного проекту у співпраці з суддями Верховного Суду, викладачами Національної школи суддів України, експертами Міжвідомчої	

координаційної ради з питань правосуддя щодо неповнолітніх, ГО «ВГЦ «Волонтер», Координаційного центру, міжнародними та національними експертами ЮНІСЕФ та має обмежене географічне охоплення. Частка судів, у яких впроваджено спеціалізацію, залишається низькою, що свідчить про початкову стадію системних змін у сфері правосуддя, дружнього до дитини.

Джерело даних: Державна судова адміністрація України; ГО «ВГЦ «Волонтер».

Показник 36. Середня тривалість розгляду справ про усиновлення та позбавлення батьківських прав (за інстанцією, регіоном)

Тип показника	# показник результату
Інформація про базове значення	
Базове значення: Середня тривалість розгляду справ про усиновлення – 1-2 місяці. Середня тривалість розгляду справ про позбавлення батьківських прав – 8 місяців.	
Джерело даних: звіт за результатами дослідження щодо проблемних питань розгляду справ, пов'язаних із забезпеченням права дитини на сім'ю, проведеного в 2023 році у межах проєктів Представництва Дитячого фонду ООН (ЮНІСЕФ) в Україні «Турботливі родини для 1000 дітей» та «Надання психосоціальної підтримки та забезпечення правосуддя як складової частини кращого догляду для вразливих дітей», у співпраці Громадської спілки «Українська мережа за права дитини» та Громадської організації «Всеукраїнський громадський центр «Волонтер», за підтримки Міжвідомчої координаційної ради з питань правосуддя щодо неповнолітніх.	
Географія дослідження охоплювала майже всі регіони України, окрім Чернівецької області, а також регіонів, що є тимчасово окупованими.	
В ході дослідження було оглянуто 700 рішень у справах, що пов'язані з реалізацією права дитини на сім'ю, також відібрано та проаналізовано 121 судові рішення у 72 справах, з них:	
– 59 рішень судів першої інстанції;	
– 38 постанов судів апеляційної інстанції;	
– 24 постанови Верховного Суду та три окремі думки суддів Верховного Суду.	
Обмеження даних: відсутня дезагрегація даних за інстанцією та регіоном.	

Показник 37. Кількість служб у справах дітей, в яких кількість працівників служб відповідає встановленому нормативу їх чисельності, зокрема кількість служб у справах дітей, де всі посади зайняті (за типом адміністративно-територіальної одиниці, чисельністю дитячого населення, регіоном)

Тип показника	# показник результату
Показник розраховано на основі адміністративних даних Державної служби України у справах дітей, яка у 2025 році запровадила оновлені форми збору даних щодо кадрового забезпечення служб у справах дітей, включаючи інформацію про відповідність фактичної чисельності працівників затвердженим штатним розписам.	
Станом на 31.12.2025:	
• Загальна кількість служб у справах дітей — 1 632, з них: 24 обласні та 1 у м. Києві; 127 районних; 1 441 служба у територіальних громадах.	
Водночас 39 служб у територіальних громадах Донецької та Луганської областей юридично функціонують, однак фактично не укомплектовані персоналом.	
• Загальна кількість штатних посад — 6 406,5, з них: фактично зайняті — 4 938,75 (рівень укомплектованості — 77,1%).	
• Кількість служб, у яких фактична чисельність працівників відповідає штатній: 779 служб (47,7% від загальної кількості), з них: 6 обласних; 25 районних; 748 — у територіальних громадах.	
Отримані дані свідчать про часткову відповідність кадрового забезпечення служб у справах дітей встановленим нормативам. Менше половини служб (47,7%) мають повністю укомплектований штат відповідно до затверджених штатних розписів.	
Незважаючи на відносно високий загальний рівень укомплектованості посад (77,1%), значна кількість служб функціонує з кадровим дефіцитом, що може обмежувати їх спроможність виконувати покладені функції у повному обсязі.	

Джерело даних: Державна служба України у справах дітей.

Показник 38. Частка осіб, які досягли повноліття, обізнаних щодо прав дитини, надання послуги з патронату над дитиною, функціонування сімейних форм виховання, процедурою усиновлення (за віком, статтю, типом населеного пункту, регіоном)

Тип показника	% показник результату
Значення показника	
У межах соціологічного дослідження «Діти України», проведеного у 2024 році дослідницькою компанією Research.ua у співпраці з Координаційним центром та за підтримки Дитячого фонду ООН (ЮНІСЕФ), визначено рівень спонтанного та підказного знання про різні форми сімейного влаштування дітей серед населення віком 18–60 років. Опитування проведено на всій території України, за винятком тимчасово окупованих територій і територій активних бойових дій; вибірка становила 2000 респондентів. За результатами дослідження встановлено такі рівні обізнаності (спонтанне / підказане знання): • прийомні сім'ї — 20% / 88%; • дитячі будинки сімейного типу — 27% / 71%; • опіка та піклування — 28% / 72%; • патронат над дитиною — 6% / 29%; • усиновлення — 34% / 90%. Отримані результати свідчать про загалом високий рівень підказного знання про сімейні форми виховання та усиновлення, водночас рівень спонтанної обізнаності залишається суттєво нижчим, особливо щодо послуги патронату над дитиною. Повторне дослідження для відстеження динаміки показника розпочато у 2025 році; отримання проміжних значень очікується до кінця 2026 року. Додатково у 2025 році за результатами дослідження ЮНІСЕФ «Сприйняття прав дитини: знання, ставлення та досвід реалізації в українських сім'ях» встановлено, що 35% батьків дітей віком до 18 років частково обізнані з положеннями Конвенції про права дитини. Опитування проведено серед чоловіків і жінок віком 19–55 років на території України, за винятком тимчасово окупованих територій та територій активних бойових дій; вибірка становила 600 респондентів. Джерело даних: результати соціологічних досліджень, опитувань громадськості, проведених міжнародними організаціями. Обмеження даних: отримані дані не забезпечують можливості здійснення повноцінного аналізу показника у розрізах, визначених Стратегією, а саме: за віком, статтю, типом населеного пункту та регіоном. Це зумовлено особливостями вибірки та обсягом підвибірок, які не є достатніми для формування статистично надійних висновків на відповідних рівнях деталізації. Водночас вибірка дослідження є репрезентативною на загальнонаціональному рівні, що дозволяє використовувати отримані результати для оцінки загального рівня обізнаності населення. Разом з тим, зазначені дані відображають узагальнену ситуацію по країні та не можуть бути використані для проведення поглибленого аналізу відмінностей між окремими соціально-демографічними групами або регіонами. З огляду на зазначене, інтерпретація результатів показника потребує врахування вищенаведених обмежень.	